

- 1) Art. 2 dyrektywy 1999/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. odnoszącej się do ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii należy interpretować w ten sposób, że przy dystrybucji produktów wymienionych w załączniku do tej dyrektywy nie jest wykluczone stosowanie obok oznaczenia handlowego innych oznaczeń, takich jak nazwa handlowa czy fantazyjna.
- 2) Art. 18 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych należy interpretować w ten sposób, że stoi on w sprzeczności z regulacją krajową, taką jak w niniejszym przypadku, która zakazuje odwoływania się, przy okazji etykietowania i prezentacji środków spożywczych, do „wyszczuplenia”, do „lekarskich zaleceń, zaświadczeń, oświadczeń czy opinii”.
- 3) Art. 28 WE i 30 WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one w sprzeczności z regulacją krajową, która zakazuje odwoływania się, w reklamie środków spożywczych pochodzących z innych Państw Członkowskich, do „wyszczuplenia”, do „lekarskich zaleceń, zaświadczeń, oświadczeń czy opinii”.

(¹) Dz.U. C 202 z 24.8.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 13 lipca 2004 r.

w sprawie C-262/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom przez Państwo Członkowskie — Art. 59 Traktatu WE (obecnie art. 49 WE) — Transmisja telewizyjna — Reklama — Środek krajowy zakazujący reklamy telewizyjnej napojów alkoholowych będących w obrocie w tym Państwie, w zakresie dotyczącym pośredniej reklamy telewizyjnej polegającej na pojawianiu się na ekranie tablic widocznych podczas retransmisji niektórych wydarzeń sportowych — Ustawa „Evin”)

(2004/C 228/09)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-262/02, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: H. van Lier) popierana przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnik: K. Manji wspierany przez K. Beal) przeciwko Republice Francuskiej (pełnomocnicy: G. de Bergues i R. Loosli-Surrans) w przedmiocie stwierdzenia, że poddając transmisję telewizyjną przez kanały telewizji francuskiej we Francji wydarzeń sportowych mających miejsce na terytorium innych Państw Członkowskich warunkowi wcześniejszego usunięcia reklam napojów alkoholowych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które

na niej ciąży na mocy art. 59 Traktatu WE (obecnie art. 49 WE), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann (sprawozdawca), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues, prezesi izb, R. Schintgen, S. von Bahr i R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał dnia 13 lipca 2004 r. wyrok, zawierający następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej poniesie swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 202 z 24.8.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 czerwca 2004 r.

w sprawie C-315/02 (wniosek Verwaltungsgerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Anneliese Lenz przeciwko Finanzlandesdirektion für Tirol (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Podatek od dochodów z kapitału — Dochody z kapitału pochodzącego z Austrii: stawka podatkowa w wysokości 25 % ze skutkiem w postaci zwolnienia lub stawka odpowiadająca połowie średniej stawki podatkowej mającej zastosowanie do całości dochodów — Dochody z kapitału pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego: zwyczajna stawka podatkowa)

(2004/C 228/10)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-315/02, której przedmiot jest wniosek skierowany do Trybunału na podstawie art. 234 WE przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) o wydanie w ramach toczącego się przed tym sądem postępowania między Anneliese Lenz i Finanzlandesdirektion für Tirol, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 73 B i 73 D TWE (obecnie art. 56 WE i 58 WE), Trybunał (pierwsza izba), w składzie P. Jann, prezes izby, A. Rosas i S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Art. 73 B i 73 D, ust. 1 i 3, TWE (obecnie, odpowiednio, art. 56 WE i art. 58, ust. 1 i 3 WE) stoją w sprzeczności z przepisami dającymi jedynie osobom uzyskującym dochody z kapitału pochodzącego z Austrii możliwość wyboru między podatkiem mającym postać zwolnienia w wysokości 25 % a zwyczajnym podatkiem dochodowym z zastosowaniem stawki zmniejszonej o połowę, przewidując jednocześnie, iż dochody z kapitału pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego są objęte zwyczajnym podatkiem dochodowym, bez obniżonej stawki podatkowej.
- 2) Odmowa przyznania osobom uzyskującym dochody z kapitału pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego korzyści fiskalnych przyznawanych osobom uzyskującym dochody z kapitału pochodzącego z Austrii nie może być uzasadniona faktem, iż dochód spółek mających siedzibę w innym Państwie Członkowskim jest nisko opodatkowany.

(¹) Dz.U. C 261 z 26.10.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-321/03 (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Finanzamt Rendsburg przeciwko Detlevowi Harbsowi (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Art. 25 — Wspólny system ryczałtu dla producentów rolnych — Wydzierżawienie części gospodarstwa rolnego)

(2004/C 228/11)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-321/02, której przedmiotem był skierowany do Trybunału, na mocy art. 234 WE, przez Bundesfinanzhof (Niemcy), wniosek o wydanie, w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Finanzamt Rendsburg a Detlevem Harbsem, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 25 Szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EWG) (Dz.U. L 145, str. 1), Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas i S. von Bahr (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 15 lipca 2004 r. wyrok o następującym rozstrzygnięciu:

Artykuł 25 Szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że producent rolny, który oddał w dzierżawę lub w najem podstawową część swojego gospodarstwa rolnego i który prowadzi dalej, na pozostałej części gospodarstwa, działalność w zakresie produkcji rolnej, z tytułu której podlega on pod wspólny system ryczałtu przewidziany przez ten artykuł, nie może poddać przychodów z takiej dzierżawy lub najmu pod ten system ryczałtu. Przychód przypadający z tego tytułu powinien podlegać normalnemu albo, w danym przypadku, uproszczonemu systemowi podatku od wartości dodanej.

(¹) Dz.U. C 289 z 23.11.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-345/02 (wniosek Hoge Raad der Nederlanden o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Pearle BV in. przeciwko Hoofdbedrijfschap Ambachten (¹)

(Pomoc państwa — Pojęcie pomocy — Wspólna kampania reklamowa gałęzi gospodarki — Finansowanie za pomocą składki specjalnej pobieranej od przedsiębiorstw należących do tej gałęzi gospodarki — Udział jednostki organizacyjnej prawa publicznego)

(2004/C 228/12)

(Język postępowania: holenderski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze orzecznictwa Trybunału”)

W sprawie C-345/02, mającej za przedmiot, złożony do Trybunału przez Hoge Raad der Nederlanden (Holandia), na podstawie art. 234 WE w zawisłym przed tym sądem sporze pomiędzy Pearle BV, Hans Prijs Optiek Franchise BV, Rinck Opticiens BV i Hoofdbedrijfschap Ambachten, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w kwestii wykładni art. 92 ust. 1 traktatu WE (po zmianach art. 87 ust. 1 WE) i art. 93 ust. 3 traktatu WE (po zmianach art. 88 ust. 3 WE), Trybunał (pierwsza izba), w składzie P. Jann, przewodniczący izby, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco: